

1/7/2008 L'ENTREVISTA AMB JOAN PARERA, OSTEÒPATA

Joan Parera: "Tot el que no es mou es mor"

Practica un mètode terapèutic --una disciplina mèdica als EUA-- que prova de reconduir el moviment erroni i dolorós dels òrgans. L'ensenya a la Universitat Ramon Llull.

Foto: NÚRIA PUENTES

ÀNGELS NAVARRO

--¿La teràpia que vostè practica l'ofereix la sanitat pública?

--No. Omplim un enorme buit que no atén la sanitat pública. L'osteopatia no té res a veure amb la traumatologia, la reumatologia o l'ortopèdia, encara que, com que el nostre nom s'associa a la paraula os, un 90% dels que vénen a veure'ns per primera vegada pateixen dolors d'esquena o de cap. Tractem les disfuncions de tot el cos: vísceres, crani o esquelet.

--¿Disfuncions?

--Sí, disfuncions, no patologies. Atenem qualsevol òrgan del cos que, sense tenir cap malaltia concreta, no compleix bé la seva funció i causa un malestar, o un dolor, que la medicina convencional defineix com a crònic i no resol. L'osteopatia és la medicina del moviment, una definició molt simple però fàcil d'entendre: fem que tot es mogui.

--¿Hi ha òrgans que no es mouen?

--Sí, i tot allò que no es mou acaba tenint problemes, es mor, perquè el moviment és vida. Un teixit que està immòbil s'empobreix i, a la llarga, crea una malaltia. Nosaltres intentem que el cos mobilitzi les seves funcions: ja siguin les membranes de l'interior del crani, la columna vertebral o l'intestí.

--¿Quins problemes tracten?

--Atenem moltes persones que tenen cefalees, dolors cervicals, ciàtiques, reflux gastrointestinal, diarrees o lumbàlgies. Aquestes són les consultes inicials, però com que tot l'organisme està interrelacionat, l'abracem completament. El sistema neurològic ho enllaça tot. Un dolor en un os ens pot portar fins a la víscera que és la que va causar la disfunció inicial.

--¿Per exemple?

--Un restrenyiment. Un intestí que funciona poc, que gairebé no es mou, provoca restrenyiment. Com que hi ha un punt neurològic comú entre l'intestí i la columna vertebral, busco si hi ha un bloqueig que immobilitzi alguna vèrtebra a la zona que correspon a l'intestí. Aquest bloqueig no sempre fa mal. O pot passar al revés: el motiu de consulta és una dolorosa lumbàlgia que sorgeix d'un intestí immobilitzat, amb restrenyiment.

--Això sembla molt complicat.

--És molt complex. Es tracta de disfuncions que poden ser molt antigues. Estudiem l'anatomia i la funció dels òrgans i interrelacionem aquests dos camps.

--¿De quina manera?

--Tot ho fem amb les mans. Hi ha osteòpates en exercici que són cecs. Nosaltres no fem servir cap aparell, però arribem a punts del cos on la cirurgia i els fàrmacs no arriben. Per exemple, agafem un ronyó que fa mal perquè la persona ha fet un salt brutal i se li ha desplaçat, i el portem a un punt on es relaxa, torna al seu lloc i reinicia la seva funció. Si es tracta d'una vèrtebra que no pot girar, fem una ràpida maniobra de recol·locació: el cos no té temps de sentir dolor.

--I cruixen els ossos.

--Sí. I una cosa semblant fem amb les embarassades que pateixen ciàtica o lumbàlgia. En realitat, tenen una pelvis que no es mou, amb una articulació molt restringida. Si aquest moviment no es recupera, si el bloqueig persisteix en el moment del naixement, el part pot ser un desastre perquè el sacre no s'obrirà.

--Oficialment, ¿què és l'osteopatia a Espanya?

--Res. No existeix. Jo em presento com a osteòpata, però no existeixo com a tal, ni fiscalment. La meva titulació és la de fisioterapeuta. Altres són metges, i hi ha els que la practiquen sota l'epígraf fiscal d'*altres professions*. Als EUA, l'osteopatia és una disciplina mèdica universitària. A la Gran Bretanya és una professió sanitària des de fa un segle. A Espanya va arribar els anys 90, però no està reconeguda. S'estudia en un postgrau universitari. Jo confio que arribarà a ser una carrera independent.

--¿Els metges recelen de vostès?

--Hi ha de tot. No sempre. Alguns ens envien pacients perquè entenen que som un altre camí.

--¿L'osteopatia és curativa?

--Nosaltres no curem: situem el cos en una posició en què pugui curar-se per si mateix. És curativa en el sentit que millora el funcionament d'una cosa que estava alterada. La recol·loquem perquè reiniciï la seva funció sana. És en això que els metges no ens entenen.

--Aquestes disfuncions de què parla són molts dels motius pels quals la gent va al metge.

--Sí, i com que no els els solucionen, recorren a altres medicines no oficials. Un exemple són les persones que pateixen un estrebada cervical --torsió a la nuca causada per una frenada al cotxe--, que porten un collaret cervical immobilitzador durant mesos. Vénen cansades de prendre antiinflamatoris i tenir dolor. La primera cosa que fem és treure'ls el collaret i restablir la mobilitat de les cervicals. Amb dues sessions, aquesta persona està com nova. El collaret desmunta totalment el sistema cervical. És una atrocitat.